

LUND UNIVERSITY

Open access i praktiken. Fokus på humaniora och rättsvetenskap

Lindh, Karolina; Wiklund, Gunilla

Published in:
InfoTrend

2010

Document Version:
Förlagets slutgiltiga version

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Lindh, K., & Wiklund, G. (2010). Open access i praktiken. Fokus på humaniora och rättsvetenskap. *InfoTrend*, 65(1), 22-31.

Total number of authors:
2

General rights

Unless other specific re-use rights are stated the following general rights apply:

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Read more about Creative commons licenses: <https://creativecommons.org/licenses/>

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

LUND UNIVERSITY

PO Box 117
221 00 Lund
+46 46-222 00 00

Open access i praktiken. Fokus på humaniora och rättsvetenskap

Karolina Lindh och Gunilla Wiklund

Karolina Lindh, fil.mag., har under tiden för projektet arbetat som projekt-assistent vid Avdelningen för ABM och bokhistoria vid Institutionen för kulturvetenskaper, Lunds universitet, och som bibliotekarie vid HT-biblioteken, Lunds universitet.

Gunilla Wiklund, fil.lic., är bibliotekarie på Juridiska fakultetens bibliotek, Lunds universitet, med inriktning på vetenskaplig kommunikation. Hon var ledare för projektet "Open Access för humanister och rättsvetare. En kartläggning av Open Access-publikationer och attityder i Norden".

Open Access in practice. Focus on the humanities and legal sciences

This article deals with the possibilities for Open Access (OA) publishing for Nordic researchers in law and in the humanities. Fifty-two journal editors answered a survey with questions on publishing in OA journals and on parallel publishing. The results show that the number of journals with a clear OA policy is low though a number of journals make articles freely available on the Internet without such a policy. The need to discuss the concept of OA in its relation to *gratis*, "available without cost" as opposed to *libre*, "available without cost and free of most judicial restraints", becomes visible in the study. This is necessary, not least when considering research funders' demand for OA. Many journals are positive towards parallel publishing. However, for many journals there has never been a need to draft a policy due to a lack of demand from authors. The journals consider parallel publishing as a means to communicate research and to publicize the journal. The investigation also shows that written author contracts are rare. This means that copyright stays with the author, which would provide possibilities for parallel publishing.

Bakgrunden

Den här artikeln bygger på enkätsvar från ett projekt om open access-publicering i Norden inom områdena humaniora och rättsvetenskap.¹ Behovet av ett sådant projekt blev tydligt när vi skulle informera forskarna inom dessa områden om publicering i open access-tidskrifter och om parallellpublicering. Mycket av det informationsmaterial som finns bygger på publicering i internationella tidskrifter med peer-review, medan forskare inom humaniora och rättsvetenskap ofta publicerar sig nationellt och nordiskt i relativt små tidskrifter, som inte använder peer-review (Biblioteksstyrelsen, 2003). De publicerar sig också gärna i t.ex.

monografier och antologier. De råd som ofta ges, som att t.ex. använda Sherpa/Romeo för att ta reda på om parallellpublicering är tillåtet för olika tidskrifter, är inte relevanta för den typen av utgivning. Vi ville därför ta reda på mer för att kunna anpassa informationsmaterialet.¹

I projektet fokuserade vi på vilka möjligheter forskare inom områdena har att publicera sig open access och vilka möjligheter de har till parallellpublicering. För att få reda på mer om detta har vi undersökt vilken inställning de tidskrifter, som forskare inom ämnena publicerar sig i, har till open access och parallellpublicering. Projektet består av en litteraturoversikt om open access-publicering och två enkätundersökningar – en till nordiska tidskrifter och en till utgivare av bl.a. monografier, antologier och årsböcker. I denna artikel är det svar från tidskriftenkäten som diskuteras. Projektet i sin helhet presenteras i en rapport som kommer att finnas tillgänglig via Open Access-programmets webbplats².

Syftet med den här artikeln är att förmedla en bild av hur ett urval av nordiska tidskrifter inom humaniora och rättsvetenskap förhåller sig till open access och parallellpublicering. Tidskrifterna publicerar artiklar skrivna av forskare från humaniora och rättsvetenskap, de är ofta små, inte alltid strikt vetenskapliga och sällan undersökta i detta sammanhang. Undersökningen är inte heltäckande, urvalet är litet och siffrorna ska inte läsas som statistik. Vi betraktar resultaten som tecken på tendenser kring open access och parallellpublicering inom ett urval av tidskrifter som ofta inte tas i beaktande då vetenskaplig publicering inom humaniora och rättsvetenskap diskuteras.

Om enkäten

För att identifiera de tidskrifter som forskare inom humaniora och rättsvetenskap publicerar sig i använde vi oss av Lunds universitets öppna arkiv, Lund University Publications. Vi avgränsade sökningen till åren 2004-2008 och plockade ut de tidskriftsartiklar som registrerats av forskare på Juridiska fakulteten och på ett urval institutioner på Humanistiska och teologiska fakulteten. De ämnen som däri-genom inkluderats i undersökningen är, förutom rättsvetenskap, arkeologi, biblioteks- och informationsvetenskap, bokhistoria, etnologi, filosofi, historia, idé- och lärdomshistoria, kognitionsvetenskap, konstvetenskap, kulturvetenskaper och musikvetenskap.

Vi identifierade 156 tidskrifter och skickade enkäten till

¹ Projektet heter "Open Access för humanister och rättsvetare. En kartläggning av Open Access-publikationer och attityder i Norden" och finansierades inom Kungliga bibliotekets Open Access-program. Projektet pågick i maj-december 2009.

² <http://www.kb.se/OpenAccess/projekt>

123 stycken, som vi fann e-postadresser till. I några fall hade tidskriften upphört sedan publikationen registrerats i LUP och dessa valdes därför bort. Av de 123 tidskrifterna kom 31 från artikelregistreringar från Juridiska fakulteten, 90 från historisk-filosofiska institutionerna och två tidskrifter fanns registrerade på båda fakulteterna. Vi använde en webbenkät skapad genom programmet SurveyMonkey³. Enkäten skickades i första hand till chefredaktörer och i andra hand till ansvarig utgivare. I enkäten hade vi medvetet lämnat många möjligheter till kommentarer. De flesta utnyttjade detta, vilket gav intressanta aspekter på utgivningens förutsättningar och utmaningar. Dessa kommentarer har varit viktiga för de resultat och slutsatser vi presenterar i artikeln.

Några ord om urvalet

Av listan på tidskrifter, som inkluderades i undersökningen, framgår att det är stor spridning, både vad gäller hur många artiklar som respektive tidskrift publicerat och vad gäller typen av tidskrifter. Få tidskrifter står för många av artiklarna medan ett stort antal tidskrifter står för en eller två artiklar. Det är således en lång svans på utgivningen. Många av tidskrifterna är inte vad man skulle kalla vetenskapliga utan i urvalet återfinns t.ex. medlemstidningar och föreningsskrifter.

I utgivningen inom humaniora och rättsvetenskap är det en stor gråzon mellan vad som är vetenskapligt och t.ex. populärvetenskapligt, läsarna kommer inte bara från universitetsvärlden utan finns även bland en intresserad allmänhet, något som vi uppfattar speglar ämnenas karaktär (Myrdal 2009). Vi har därför medvetet valt att inte göra en åtskillnad mellan olika typer av tidskrifter. Vi har tagit med samtliga, eftersom forskarna har valt att publicera sig i dessa tidskrifter.

Vi kan inte uttala oss om i vilken grad vi täcker in ämnenas utgivning i Sverige och Norden, eftersom vi endast utgått ifrån publikationer registrerade i LUP. En förhoppning är att de centrala tidskrifterna inom ämnena i Sverige och Norden finns med. En viktig iakttagelse är de stora inslagen av lokal och regional utgivning. Flera tidskrifter är på olika sätt knutna till Lunds universitet eller andra lärosäten i Skåne och omkringliggande län. Det förekommer även regionala föreningar och samfund i urvalet.

³ Tillgängligt:
<http://www.surveymonkey.com/>

Om tidskrifterna

Bland de 52 tidskrifter, som besvarade enkäten, uppgav 26 respondenter att tidskriften fanns i både tryckt och elektroniskt format medan sex stycken uppgav att de enbart gav ut sin tidskrift i elektroniskt format. Resterande 20 uppgav att deras tidskrift enbart fanns i tryck. Det är således en stor andel tidskrifter som fortfarande bara finns i tryckt format, vilket bekräftar andra resultat från andra studier om utgivningen i Norden (Biblioteksstyrelsen, 2003). Av dessa 20 överväger nio stycken att erbjuda tidskriften i elektronisk form och sju stycken överväger fritt tillgängliggörande via Internet.

32 tidskrifter, som deltog i undersökningen, finns således i elektroniskt format. Vi ville veta vilken typ av utgivare, som stod bakom dessa tidskrifter. Den bild, som ofta ges av tidskriftsutgivningen inom humaniora och samhällsvetenskap, visar ett utgivningsfält, som till stor del bygger på ideellt arbete, med tidskrifter med små upplagor där finansieringen till stor del sker genom bidrag (Biblioteksstyrelsen, 2003). Även om vi inte kan dra några generella slutsatser utifrån de svar vi fick bekräftar de denna bild. Väldigt få tidskrifter ges ut av kommersiella förlag. Endast fem tidskrifter angav att de gavs ut av företag. Vanligast var förening med 12 tidskrifter. Resten av utgivarna var jämnt fördelade mellan stiftelse, statlig institution eller liknande samt alternativet annan, där bl.a. samfund nämndes.

Som vi tidigare varit inne på är gränsen mellan vetenskap och populärvetenskap inte alls självklar inom disciplinerna humaniora och rättsvetenskap. Tidskrifterna fick därför definiera sig själva genom att besvara en fråga om tidskriftens huvudsakliga inriktning⁴. Alla de 32 tidskrifter, som publiceras i elektronisk form, besvarade frågan och de allra flesta, 25 stycken, angav vetenskaplig inriktning. Enbart sju tidskrifter angav en populärvetenskaplig inriktning och fem en professions- eller praktikerinriktning. Fem respondenter markerade alternativet annan, och här nämndes bl.a. kulturtidskrift. Förvånansvärt var att ingen valde alternativet samhällsdebatt.

Fritt tillgängliggörande kontra open access

När vi samlade e-postadresser till tidskrifterna noterade vi att vissa tidskrifter hade artiklar i fulltext men att det inte stod något om open access på respektive tidskrifts webbplats. Vi blev därför osäkra på om tidskrifterna betraktar

⁴ Respondenterna hade möjlighet att välja flera svarsalternativ på frågan.

materialet som open access och om de är medvetna om vad som ofta läggs in i begreppet open access jämfört med fritt tillgängliggörande. I enkäten ställde vi därför först frågor kring eventuellt tillgängliggörande av material fritt på internet och sedan kring open access. Respondenterna blev presenterade en definition på open access, som bygger på Berlindeklarationens skrivning där publicerat material kan användas fritt för bl.a. nedladdning, kopiering och modifiering under förutsättning att källan anges⁵. De fick sedan ange om de kände till definitionen och om den gäller för dem i de fall när de tillgängliggör material fritt på internet.

Några ord om de juridiska skillnaderna mellan open access och fritt tillgängliggörande innan vi går vidare till svaren. Det finns få ekonomiska, juridiska och tekniska begränsningar i användningen av material som är publicerat som open access. Så länge upphovsmannen anges kan materialet användas på en rad olika sätt utan vidare tillstånd. Fritt tillgängliggörande av material via internet innebär att materialet visserligen är fritt tillgängligt utan kostnad men att det är vanliga upphovsrättsliga regler som gäller. Det innebär att citaträtt gäller och att materialet kan användas för privat bruk, medan till exempel användning i undervisningssammanhang utan särskilt tillstånd från upphovsmannen bara är möjligt inom det kopieringsavtal som högskolorna i Sverige och Bonus Presskopia ingått⁶.

För att synliggöra denna skillnad föreslår Peter Suber (2008) en användning av begreppen *gratis* respektive *libre*, där *gratis* innebär tillgängliggörande utan kostnad och *libre* tillgängliggörande utan kostnad och med få juridiska restriktioner. Vi återkommer till dessa begrepp i slutdiskussionen och återgår nu till resultaten från enkätundersökningen.

Fritt tillgängliggörande

28 av tidskrifterna svarade att de tillgängliggör material fritt via internet. Av dessa angav 16 stycken att de tillgängliggör hela tidskriften. Ungefär hälften av dessa 16 tillgängliggör materialet fritt när tidskriften publiceras medan ungefär andra halvan har en fördröjning på från några dagar upp till två år. Ett år är en vanlig tid, ofta håller man på senaste numret eller årgången. Tidsfördröjningen gäller där tidskriften finns i både tryckt och elektroniskt format. 12 av tidskrifterna anger att de tillgängliggör delar av materialet. Det kan vara exempelvis innehållsförteckningar, författarregister, abstrakt och utvalda artiklar.

⁵ Tillgänglig: <http://oa.mpg.de/openaccess-berlin/berlindeclaration.html>

⁶ Se avtal tillgängligt på Bonus Presskopias webbplats: <http://www.bonuspresskopia.se/texter/read.php?mid=328>

Open access

Oavsett vilket format tidskriften fanns i angav 19 av 47 svarande att de känner till open access-definitionen medan 28 svarade att de inte gör det. Det innebär en fördelning på 40 respektive 60 procent. Det är således vanligt att man känner till definitionen av open access. Nio tidskrifter uppgav att definitionen av open access gällde för deras utgivning. Det är dock en osäker siffra, eftersom många har svarat motsägelsefullt på frågorna om fritt tillgängliggörande och open access. Av dem som har svarat på enkäten är det endast *HumanIT* och *HumanNetten* som har skrivningar på sina webbplatser som markerar att deras tidskrifter omfattar definitionen av open access. Vi menar att dessa otydligheter tyder på att det är nya företeelser och ovana begrepp och att man inte har funderat så mycket över juridiska aspekter av användningen, utan tänker att om det ligger på nätet är det fritt att använda bara man anger källan.

På tidskrifternas webbplatser finns det över huvud taget sällan något skrivet om hur materialet kan användas. Kommentarer i enkäten antyder att det kan bero på bristande medvetenhet om skillnaden mellan fritt tillgängliggörande och open access. En annan förklaring kan vara att man faktiskt inte ansluter sig till en open access-definition utan vill att materialet ska användas enligt gängse upphovsrättslagstiftning. Kommentarer visar att många är måna om att forskningsresultat ska spridas och man menar kanske att "privat bruk" och "citaträtt" räcker till för att materialet ska kunna användas till forskningsändamål. Ett exempel på detta är Fornvännen, som fritt tillgängliggör tidskriften på sin webbplats och som tillåter denna typ av användning men inte säger något om användning i undervisningssammanhang⁷.

Våra slutsatser är som vi redan påpekat att fritt tillgängliggörande och open access är ovana begrepp. Men kanske räcker fritt tillgängliggörande långt, det vill säga att materialet är *gratis* och inte *libre*. För förespråkare av open access innebär det att man måste fundera över vad man egentligen menar med och eftersträvar med open access. Är fri tillgänglighet tillräckligt eller är avlägsnandet av olika juridiska, tekniska och ekonomiska restriktioner nödvändiga? Hur lång fördröjning av publicering på internet är rimligt för att det ska vara open access? Sådana överväganden är viktiga, inte minst för finansörer, som i allt större utsträckning ställer krav på att forskning finansierad av dem ska

⁷ Tillgänglig: http://fornvannen.se/fornvannen_copyright.html

tillgängliggöras som open access inom en viss tid. Under tiden kan man bara upplysa forskarna om skillnaden mellan de två och peka på möjligheten att parallellpublicera om man är tveksam.

Parallellpublicering

I enkäten gavs följande förklaring till parallellpublicering: Med parallellpublicering avses att en forskare har möjlighet att tillgängliggöra en redan publicerad text via sin hemsida eller i ett öppet institutionellt arkiv. Det kallas också för egenarkivering. Bland de tidskrifter som besvarade frågan är inställningen till parallellpublicering övervägande positiv. 37 av 43 svarande uppgav att de tillåter att författaren parallellpublicerar sina artiklar. Av dessa tillåter 34 att författaren lägger ut sin artikel på egen hemsida och 24 att författaren lägger sin artikel i ett öppet arkiv vid ett universitet eller en högskola. Lite mer än hälften av tidskrifterna (22 stycken) uppgav att de inte har några regler kring när parallellpublicering får ske. 11 respondenter tillåter parallellpublicering med en fördröjning på mellan en vecka och två år. Enbart två tidskrifter uppgav att de medvetet valt att inte tillåta parallellpublicering och båda anger som skäl att de befärar att parallellpublicering ska leda till att de förlorar prenumeranter.

Vid parallellpublicering i internationella tidskrifter är det vanligt att författaren inte får använda förlagets pdf-version av artikeln men däremot den senaste författarversionen. Vi frågade därför också efter vilken version av artikeln som får lov att parallellpubliceras och en tydlig majoritet har inga regler kring detta. Utifrån svaren i enkäten kan vi dra slutsatsen att det är vanligt att tidskrifterna varken har tagit ställning aktivt eller har någon utarbetad policy kring parallellpublicering. Flera tidskrifter påpekar i öppna kommentarer att de inte har blivit tillfrågade av författare om de tillåter parallellpublicering.

Möjligheterna till parallellpublicering för författare som publicerat sig i de tidskrifter som besvarat enkäten förefaller således vara goda. Bland kommentarerna sticker fyra återkommande teman ut som samtliga gynnar möjligheterna till parallellpublicering.

Det första är att flera tidskrifter betraktar parallellpublicering som ett sätt att främja forskning och kunskapsspridning och därför stödjer parallellpublicering.

Det andra temat berör upphovsrätt. Åtta tidskrifter

skriver i öppna kommentarer att de betraktar författaren som ägare till den publicerade artikeln och därmed inte tycker sig ha rätt att förbjuda författaren att parallellpublicera. I vår enkätundersökning var det bara åtta tidskrifter som uppgav att de skriver kontrakt med författarna medan 21 stycken svarade att de inte skriver något kontrakt. Vi har inte hittat några uppgifter om hur vanligt det är att tidskrifter som humanister och rättsvetare publicerar sig i skriver kontrakt med sina författare och kan därför inte bedöma om det är en normal fördelning. Däremot indikerar dessa siffror att upphovsrätten ofta stannar kvar hos författaren, vilket skapar goda möjligheter för humanister och rättsvetare att parallellpublicera sina tidskriftsartiklar.

Det tredje återkommande temat berör arvodering eller snarare avsaknaden av arvodering. Några av respondenterna angav att författarna inte får något arvode för sina artiklar som ett skäl att tillåta parallellpublicering.

Slutligen, som ett fjärde tema, nämns parallellpublicering som ett sätt att marknadsföra tidskriften där artikeln ursprungligen publicerats.

Slutsatser och reflektioner

Vilka möjligheter har då forskare inom humaniora och rättsvetenskap till open access-publicering om de vill hålla sig inom Norden? Om man talar om publicering i open access-tidskrifter är möjligheterna små, eftersom tidskrifter med uttalad open access-policy är få. I enkäten svarar nio av tidskrifterna att deras material är open access men deras sammanlagda svar i enkäten är motsägelsefulla och utifrån deras webbplatser är det svårt att utläsa hur materialet kan användas. Flera av de tidskrifter vi skickade enkäten till tillgängliggör dock artiklar fritt via internet, även om det ofta är med en fördröjning på från några dagar upp till två år. För forskare finns det ändå därför glädjande nog möjligheter att tillgängliggöra artiklar fritt via internet, även om det är oklart om tidskrifternas publiceringsmodell är open access.

Av enkätsvaren framgår att det finns en medvetenhet om open access, men att det är ett ovant begrepp. Våra resultat visar på att en diskussion om open access-begreppets innebörd i relation till fritt tillgängliggörande via internet, *libre* kontra *gratis*, behövs bland utgivare och andra som arbetar med open access. Detta för att klargöra vad man menar och vad som bör eftersträvas. För forskningsändamål

inom humaniora och rättsvetenskap kanske fritt tillgängliggörande, som regleras av vanlig upphovsrättslagstiftning, räcker långt? Visserligen täcks inte rätten att kopiera för undervisning in, men det kan enkelt skrivas till om det anses viktigt.

Om man istället talar om parallellpublicering som en möjlighet till open access-publicering är bilden ljusare. Eftersom många tidskrifter vill sprida sitt material och upphovsrätten ofta stannar kvar hos författarna är många av tidskrifterna positiva till parallellpublicering. Men det bör påpekas att många tidskrifter inte har tagit ställning till detta, eftersom forskarna inte frågat om denna möjlighet.

Vad som kommer att ske om parallellpublicering börjar göras i större utsträckning än idag kan vi bara spekulera kring. Av enkäten framgår att idag har författarna ofta kvar sin upphovsrätt, ofta skrivs inte något kontrakt, och de skulle i praktiken därför kunna parallellpublicera utan att behöva be om tillstånd. I t.ex. informationsmaterial om open access⁸ uppmanas ofta författare att inte skriva bort sin upphovsrätt utan att vara uppmärksamma på att avtalen formuleras så att de åtminstone får rätt att parallellpublicera sina artiklar. Bör man uppmana forskare att skriva kontrakt för att tydliggöra möjligheterna till parallellpublicering och vilken version som kan användas? Det är rimligt att anta att om fler frågar efter möjligheterna till parallellpublicering kommer tidskrifterna att formulera en policy kring detta. Kommer tidskrifterna att uppleva öka parallellpublicering som ett hot och försöka reglera möjligheterna? En viktig aspekt borde vara hur forskarna själva ser på parallellpublicering och på upphovsrätten till sitt eget material.

En intressant iakttagelse är att frågor om upphovsrätt inte verkar vara någon stor fråga för tidskrifterna. Enkätsvaren antyder att det inte är viktigt för tidskrifterna att få upphovsrätten av forskarna. En förklaring kanske kan vara att bakom en klar majoritet av tidskrifterna står icke vinstdrivande utgivare som t.ex. statliga institutioner, föreningar och stiftelser, där målet är att sprida forskningen och artiklarna inte är en handelsvara som man behöver värna om som tidskrift. Upphovsrätten kan då stanna kvar hos författarna. Utgivningen är inte en industri i samma utsträckning som man kan uppfatta den internationella tidskriftsutgivningen med stora förlag som håller hårt på upphovsrätten. I vårt material ser vi några exempel på att tidskrifternas utgivning börjar hanteras av internationella utgivare men

⁸ <http://www.searchguide.se/oa/>

med nordiska redaktioner. Det återstår att se vilka konsekvenser det får för kontraktsskrivande, upphovsrätt och möjligheterna till fritt tillgängliggörande och parallellpublicering.

Open access-publicering inom humaniora och rättsvetenskap måste förstås i relation till hur publiceringsmönstren och samspelet mellan utgivare, finansörer och forskare ser ut. I vårt projekt bekräftas bilden av att man inom dessa två ämnen publicerar sig nationellt/nordiskt, men här syns även att det finns en stor regionalt baserad utgivning. Många tidskrifter får också bidrag i olika former. Open access är ett begrepp som i första hand är förankrat i forskningsvärlden och i de olika open access-deklarationer som finns betonas att det är vetenskapligt material som ska göras fritt tillgängligt. Resonemangen förs ofta utifrån en publiceringspraxis som är vanlig inom STM-områdena. De tidskrifter som deltagit i vår undersökning publicerar dock inte enbart för andra forskare utan riktar sig ofta även till yrkesverksamma och en nyfiken allmänhet. De är också tidskrifter av varierande storlek. Sådana skillnader i publiceringspraxis påverkar möjligheterna till utveckling av open access-publicering.

För att balansera bilden av vilka möjligheter till open access som finns bör man också komma ihåg att open access kan kännas långt borta. Många tidskrifter inom humaniora och rättsvetenskap finns ännu inte i elektroniskt format, även om det pågår diskussioner om detta. Vår enkätundersökning antyder att tidskrifterna vill sprida forskning och att de försöker hitta en balans mellan att tillgängliggöra så mycket som möjligt fritt och samtidigt klara sig ekonomiskt.

Litteratur

- Biblioteksstyrelsen (2003). *Fremtidens forskningspublicering. Et nordisk samarbejde. Rapport udarbejdet for Nordisk Publiceringsnämnden för humanistiska och samhällsvetenskapliga tidskrifter*. Köpenhamn: NOS/NOP.
- Myrdal, J. (2009). *Spelets regler i vetenskapens hantverk. Om humanvetenskap och naturvetenskap*. Stockholm: Natur & kultur.
- Suber, P. (2008). Welcome to the SPARC Open Access Newsletter, issue #124 August 2, 2008. Tillgänglig: <http://www.earlham.edu/~peters/fos/newsletter/08-02-08.htm> (2010-01-25).